

ELŐFIZETÉSI AR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélenyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirtet-
ések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Heez Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

A szabadságharcz jubileuma kérdéséhez.

Megvallom, hogy a szabadságharcz 50-ik évfordulójának megünneplése iránt megindult hirlapi vitát eleitől fogva gyanakodva figyeltem meg és pedig azon szilárd meggyőződésem folytán, hogy e tekintetben *más napot, mint márczius 15-ét, jubilálni nem lehet.* Azt gondoltam azonban, hogy e hirlapi vita másra nem is dőlhet el, mint márcz. 15-re. Mikor a kormány részéről apr. 11-re jubilálásának eszméje felvetetett, abban biztam, hogy majd legyőzik a hirlapi cikkekben eme képtelen eszmét s a kormány nem fog azzal előállani. Azt hittem végül, hogy ha beterjeszti is a kormány ez iránti törvényjavaslatát, a képviselőház elveti az apr. 11-ét és helyette márczius 15-ét állítja vissza. De most már mindinkább kevesebb a reményem, hogy ez bekövetkezik. Minden jel arra mutat, hogy ez a törpe kormány a maga megvásárolt többségével a törvényhozásban is keresztülviszi ezt a képtelenséget.

Eléri pedig ezzel azt, hogy a nemzetet újból vérig sérti, arczul vervén a kegyeletérzetét, a mely szorososan a márcz. 15-nek a megünnepléséhez fűződött egy félszázad alatt. Mert hiszen többszörösen elmondott már a lapokban a márcz. 15. jelentősége: hogy 1848. márcz. 15. egy a világtörténelemben is párját ritkító eseménynek, a véremléküli forradalomnak a napja volt. E napon foglalta össze a nemzet 12 pontba kívánatait és fejedelmünk előde, V. Ferdinánd azokat helyeselve, elfogadta nemzeti életünk és alkotmányunk reformálása alapjául. A magyar király tehát bátran és büszkén ünneplheti ezt a napot hű magyar nemzetével egyetemben. És én nem is hiszem, hogy ha a kormány ezt így előterjeszti a legmagasabb helyen, hogy a Felsőház bele ne egyezett volna.

De nem ez történt.

Hanem Bánffy ur kieszelte az ilyenekre alkalmas tökéjével, hogy *április 11-ikét* kell megünneplünk. Százszor behozták már a vita folyamán, hogy ez képtelenség, sőt a történeti tények ostoba meghamisítása volna, a mellett, hogy a hosszas gyakorlat által is

szentesített márcz. 15-höz fűződő kegyeletet durván sértene. Amde jellemzi a Bánffy higvelejűségét az a konokság, a melylyel örült eszméje mellett kitart. Jellemzi a vezetése alatt levő törpe kormányt, hogy szolgáló-hűséggel követi őt ezuttal is. Ki vonná tehát kétségbe, hogy az a 3 millió árán összetoborzott többségük a törvényhozásban is megszavazza ezt nekik?

Most tehát úgy áll a dolog, hogy a nemzet megünnepli márcz. 15-ét szében, fényesebben talán, mint bármikor is: szóval jubilálni fogjuk a szabadságharcz 50-ik évfordulóját. Április 11-én pedig a Bánffy-kormány rendeletére fog jubiláltatni általa és általuk.

Megengedem, hogy hivatalos kirendeltség, frakkok szellőztetése, hajlongással, hízéggel s kegykereséssel egybekötve (amint ez már a kormány szférájában rendes szokás) lesz e napon. Minden bizonynyal publikum is fog összeszeverődni, kivált, ha a király is részt vesz a ceremóniában. De ki merné azt állítani, hogy a nemzete történetét ismerő *magyar polgárság* ott lesz? Hiszen ez a magyar polgárság már 4 héttel előbb megülte a maga ünnepét. Ki meri tehát azt állítani, hogy a király együtt ünneplést legyen a nemzettel?

A kormányelnök tudatlansága vagy ravasz fufangja azt fogja eredményezni, hogy a nemzet java-zöme kegyeletes szokására és helyes történelmi tudására támaszkodva: *csak márczius 15-ét* ünnepli meg. Április 11-én pedig a kormány megjubilál egy, úgyszólván jelentőség nélküli napot — *kommandóra*.

Amazon a király, emezzen pedig a nemzet nem veend részt. Tehát a kormány — Isten tudja, honnan került esztelen tervével ezt a szép ünnepet is összetörni, a nemzet és király köze állván gyűlöletes bötránykó — és nem összekötő kapocs gyanánt.

De úgy látszik, hogy ez a taktika állandó Bánffy úrnál, a ki az országlás nagy tudományából eddigelé valószínűleg csak azt bírta megtanulni, hogy: „divide et vinces.” Am jelen alkotmányunk nagy alapozója, a kiegyezés megalkotója, Deák Ferencz az ismert felirati vita alkalmával mondott híres be-

szédében magyarhoz illő bátor nyíltsággal mondta ki, hogy *a király van a népekért és soha sem megfordítva.* S ha az *önérzetes magyar kormány* előterjeszti vala a Felsőháznak, hogy a nemzet mindig márczius 15-én ünneplte meg a szabadságharcz évfordulóját, tehát *most annak félszázados jubileuma is ezen és ezen történelmi igazságok alapján helyesen csak ugyanezen a napon ünneplhető meg* (mert, hogy többet ne említsünk, a „Pesti hirlap” multkori vezércikkézője, ki az apr. 11-ike mellett bizonykodott, csak a történelmi igazságoknak többé már nem szokatlan elcsavarását próbálta meg): azt hisszük, hogy alkotmányos érületű királyunk velünk ünnepli vala meg a márcz. 15-ét!

De nem! A mi hyperloyalis kormányunk kisüt egy *eddig soha nem említett napot* és arra fogja elhívni ő felségét ünnepleni, azt állítván majd, hogy ime Felsőház! a nemzet veled együtt ünnepl! Pedig ott csak a hivatalos kirendeltség fog kommandóra — nagyreszt azt sem őszinte szívből — tündökölni.

Hát tisztelt kormány! Ez a politikai hamis játék nem méltó egy nemzet kormányához, méltatlan a nemzethez és legfőbbképen a Felsőháznak ilyen félrevezetése nagy illetlenség!

A muszaj-ünnep nem fog sikerülni! Ennek az ünnepnek a jó isten is ellene van. Április 11-ke ugyanis ebben az évben éppen husvét második napjára esik. Már pedig a feltámadás nagy ünnepét jó hazafi és keresztény ember nem fogja elrontani Bánffy Dezső kedvéért. Nincs arra erő és hatalom, hogy valaki megparancsolja az egyházaknak, hogy ők, a mikor nem akarnak, hazafias ünnepet tartsanak és még hozzá — husvét másodnapján. Az iskolák ezen a napon szünetelnek, így tehát ezek sem ünneplhetnek — parancsszóra.

— **Lelkesedés — parancsszóra.** Wlassics Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter meghagyta Magyarország középiskolai ifjúságának és felsőbb leányiskoláinak, így a miskolcziaknak is, hogy április 11-én ünnepljenek. Elő van adva a rendeletben, hogy a miniszterelnök törvényjavaslatot terjesztett

Hölle J. M. Prince
of Waller sec

pezsgője

1 nagy üveg 2 frt 20 kr., egy fél üveg 1 frt 20 kr., egy pohár 25 kr.

Főraktár a **Megay Róbert** cukrászdájában Miskolczon,

főüzlet Széchenyi-utca 26., fiók-üzlet Erzsébet-tér. — Minden harminczedik üveg dugója, a mely beégetéssel van megjelölve, egy tiz koronás arannyal váltatik be.

a törvényhozás elé, az 1848-iki törvények megalkotása emlékének megünnepléséről, a melyben az ünnep napjára április 11-ike tűzetett ki; azután így folytatja: „Azon hitben, hogy a fent érintett törvényjavaslat a nemzet és korona akaratával törvényerőre emelkedik, a rendelkezésem és vezetésem alatt álló középiskolák számára kibocsátott. *Rendtartás* allandó *iskolai ünnepeink* sorába *április hó 11-ét*, mint azon napot, melyen dicső emlékezetű V. Ferdinánd király az 1848-ik évi korszakot alkotó törvényeket szentesítette, *emléknapul beiktatom s rendelem*, hogy a középiskolák e napot a helyi viszonyokhoz képest megállapítandó, de mindenestre a nagy alkalomhoz méltó módok mellett *üljék meg*” — Keményen meghagyja azután a miniszter ur, hogy a tanári kar valamelyik tagja okvetlenül tartson lelkesítő beszédet, sőt könnyebbség okáért a beszéd anyagát is röviden befoglalja a rendeletbe.

Tehát lesz országos ünnep! És pedig nemcsak az idén, hanem ezentúl allandóan *minden évben*. Nagyon helyesen, miniszter ur! A ki át akarja gyurni egy nemzet gondolkodását, annak az ifjúságon kell kezdeni. Már a zsenge ifju tudatába be kell hatolni annak a gondolatnak, hogy a nemzeti jogok forrása *nem a nemzeti akarat*, hanem a *királyi kegy*. Ez igen jótékony hatással lesz a későbbi nemzedékek önértetére és ellenálló erejére. Reméljük, hogy a miniszter ur tovább fog haladni a megkezdett uton és a legközelebbi nemzeti ünnepeken már a szabadelvű párt programját fogja a tanár urak által lelkesítő beszédekben megismertetni.

A hamis bizonyítványok.

Középiskoláink három fajták vannak Magyarországon. Az elsők a kitűnők, amelyek minden kivánalomnak megfelelnek, tanításuk és tantervük pontos, rendes és minden bírálatot kiálló. Ezek nincsenek is valami nagyon sokan. Utánuk következnek a közepesek,

amelyek, ha nem kiválóak is, de még megjárják. Ezek után következnek azok, amelyek — nem közepesek. Egyformának kellene lenni pedig valamennyinek, sajnos azonban, hogy a dolog úgy áll, hogy sem ők nem tartják egymást egyenrangúknak, sem a közhiedelem. Az erősebb helyek, ahol a tanítást komolyabban és szigorubbán veszik, még csak nem is biznak a bizonyítványában sem ama másik intézetnek, amelyről ugynevezett vegyes véleményeket táplálnak. Nem is fogadják el az amonnan esetleg hozzájuk kerülő tanulót a bizonyítványa alapján, hanem legalább is megkövetelik az új fölvételi vizsgát.

Az ilyesmi nyilvánvalóan mutatja, hogy az iskolák egymást nem tartják egyformán jónak, sőt mutatja az is, hogy még a kiállított bizonyítványokban, illetve azok kiállításában sem biznak. Voltak csak nemrégben s valószínűleg vannak még ma is olyan középiskolák, algymnáziumok, amelyeknek példátlan rossz volt a híre s azt a fiút, akinek a feje nem fogott, vagy nem akart fogni, szívesen küldték ilyen helyekre a „gondos” szülőkhöz, ahol aztán szerencsésen át is csuszott a törekvő ifju. E fajta esetek éppen nem voltak ritkák s kétségkívül sokban hozzájárultak ahhoz, hogy nagyobbítsák az amugy is elterjedt proletárizmust. A fiú az alapvető tudományok hijával a felsőbb iskolákban nem bolygatható, küzdött, próbálkozott, akart, de nem birt s végül beleunván a vizsgák ellen folytatott csatákba, keresett magának valahol egy zugot, egy íróasztalt, amely mellett csak másolni kell, vagy hasonló nem nagy fejtörést igénylő dolgokat végezni s huzza így egész életén át az igát azzal a benső keserűséggel, hogy hiszen ő több is lehetett volna. Ha csak valami protektora nem akad, valami előkelő s mindent kijárni tudó protektor. Mert akkor lehet minden: protezsált, embereknek kevés szükségük van a fejükre.

Mutatják e dolgok, hogy a középiskolákban nincs meg az egység. Egyformán középiskolák, mind de egyiket a mérleg egyik serpenyőjébe téve, a másik serpenyőbe hatot kellene tenni, hogy amaz egygyel egyenlők legyenek. Az egyik gazdag, ellátva minden segédeszközzel a tanításhoz, a másik szegény s a legszükségesebbje sincsen. Itt ez a tanterv, ott az a tanterv. Itt szakmájukban kiváló emberek, nem ritkán országos nevének a tanárok, amott, némely eldugott középiskolákban a tanári képesítéssel nem dicsekedhetik minden faktor. Itt a fizetés, ha nem is fényes, de elfogadható, amott szegényes nem ritkán nyomoruságos s alatta áll oly állások fizetésének, amelyek jóformán semmi képesítéshez kötve nincsenek.

Ilyen furcsa dolgok azok, amelyek miatt már régen hangzik az országban a kivánság: Egységesek legyenek a középiskolák. Mert hiszen amilyen különfélék ezek a tanintézetek, oly különfélék nevelődik a nemzet intelligenciája s a véletlen azon protekciója irányadó egyes emberek életére, hogy mely városban születtek: egy jó vagy egy rossz iskola falai közül. — Hanem azért jó sok viz le fog még folyni a Tiszán, míg itt valami egységes rend lesz, mert az is az élet sajátságaihoz tartozik, hogy rendszerint abból a tervből nem lesz semmi, amit mindenki akar s abból lesz valami, amit egyesek akarnak.

Ez a pár sor fölajdulás annak az ötletéből íródott, hogy egy nagyon csunya pört tárgyalt a napokban a budapesti törvényszék. Érettségi bizonyítványokat hamisított egy diáknak s azokat jó pénzért eladta olyan ifjaknak, akik az eszköz révén ahhoz nem juthattak volna. Egyiknek a szülői számára kellett, hogy igazolja, miképp letette az érettségit, mások a katonai egy évi önkéntességet szereztek meg vele. S a dolog ment is tisztán a véletlen, a katonai parancsnoksághoz érkezett följelentés derítette ki a csalást.

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

A muszáj-ünnep.

— Tragikomédia 3 felvonásban, egy előjátékkal, dalokkal és táncszal. —

(Irta s *Tiszay* Dezső színigazgatónak április 11-én előadásra ajánlja: *Veréb Jankó*.)

Előjáték.

(*Szín*: Budapest utczája a Lánczid mellett.)

Nép (énekel):

Döcög, zörög, rozzant hintó,
Viszi két rossz flakker-ló,
Bánffy megy Budára
A királyi várba
Audenciára.
Ne menj fel Budára
A királyi várba
Udvari pojáczó!
Ne menj fel, ne menj fel,
Ne légy nemzetteddel
Könnyelműen játszó!

I. Felvonás.

(*Szín*: A budai várpalotában a király előszobája.)

Goluchowszki } énekelnek:
Krieghammer }

Törjük, törjük, jobban törjük
Törjük össze a magyart.
Törjük, a míg nyakas fővel
Vasszilárdan összetart.

Most azonban bomladozik,
Hajladozik, mint a nád.
Nem sokára a rajkszrátha
Betekerjük a nyakát!
És ki tette mindezt? . . . Ó!
A dicső Bánffy Dezső!
Hoch! Hoch! Hoch!
Háromszoros hoch!

Bánffy (alázatosan belép): Morgen, gut morgen! Ugy rémlett előttem odakint a folyosón, mintha idebent csekély személyem meghocholtatott volna.

Goluchowszki: Nagyon helyesen vette észre kedves kollega. Mi itt Önt csakugyan hocholtuk, magasztaltuk. Ön valóban dicső férfi! Sohasem hittük, hogy *három millió* forinttal úgy összetörje a büszke magyar nemzetet. Bach, Schmerling és a többi nagyszerű osztrák kormányzók Önhöz képest csak suszterinasok voltak. Oh dicső, nagy férfi! (*Mind a ketten a vállát veregetik.*)

Bánffy (mosolyogva): Hehehe!

Goluchowszki: Különben mi járatban van Ön most kollega?

Bánffy: Megyek Ó felségéhez a királyhoz.

Goluchowszki: S miért . . . ha szabad kérdeznem?

Bánffy: A magyar nemzet megakarja ünnepelni *márczius 15* . . .

Goluchowszki: Csitt!

Krieghammer: Ruj!

Goluchowszki: No, hiszen az kellene még, hogy Ön itt a császári palotában márczius 15-ének megünnepléséről beszéljen. Szerencsétlen flótás!

Krieghammer: Szerencsétlen flótás! Ruj!

Bánffy: De uraim! Gondolják meg, hogy a magyar nemzet *márczius 15-én* . . .

Goluchowszki: Csitt!

Krieghammer: Ruj!

Bánffy (hevesen): Igen, a magyar nemzet azon a napon rázta le a szolgaság rabbilincseit, akkor manifesztálta alkotmányos szabadságát! A 12 pontot márczius 15-én . . .

Goluchowszki: Csitt!

Krieghammer: Ru—uj!

Goluchowszki: Hallja maga Bánffy! Maga egy megvadult rebellis. Ha itt a császári palotában még egyszer említeni meri márczius 15-ét meg a 12 pontot; akkor holnap sipircz! Mars hinaus! Mehet Apanagyfaluba zabothegezni, vagy Koppenhágába Plátónak meg nagy Napoleonnak nyomait keresni. Mars hinaus!

Krieghammer: Kert euch, mars!

Bánffy: De az istenért Uraim, mit tegyek? A magyar nemzet mindenáron ünnepelni akar . . .

Goluchowszki: Oh ősbutaság! Hát nem

— Most már a dolog rendben van, az itt kikutatott bűnösök elveszik azt a büntetést, amit ily esetek vádlottjaira a törvény rámer. Hanem, hogy ezenkívül mennyi ilyen van az országban, arról ugyan számot ez a tárgyalás nem ad. Mert amint ez a díjok hamisíthatta a jelen esetekben, ép úgy hamisíthatta ő vagy más, előző esetekben is. Mert, mint látszik, hamisítása nem is lehet valami nehéz dolog, mert csak a neveket kell hamisítani, maga az okmány pedig olyan, hogy olyant bármely nyomdagép tudna nyomni, ha van egy példánya, amiről lemásolja. Állami ellenőrzés, állami számozás a blankettának oly módon való készítése, hogy már maga a papír se legyen utánozható, kellene ide. Hisz van akkora értéke, mint valamely bankónak s a hamisítások meggátolása czéjából ép oly furfanggal kellene annak készülnie. Azonban az állam eddig erre ügyet sem vetett. A lópasszus állami nyomtatvány és minden darabja szigorú ellenőrzés alatt áll. Az érettségi bizonyítványnak, amelyért tizenkét esztendőket kell tanulni, nem jutott ki még ez a tisztesség.

A gőzmalom közgyűlése.

Felsőmagyarország egyik legnagyobb iparvállalata: a Borsod-Miskolczi Gőzmalom részvénytársaság báró Vay Béla v. b. t. t. elnökelete alatt vasárnap e hó 6-án tartotta meg harminczharmadik évi rendes közgyűlését.

Báró Vay Béla elnök üdvözlő szavai után az igazgatóság jelentését olvasták föl, melyből közöljük a következőket:

A vállalat harminczharmadik üzleti évének eredményéről beszámolva, első sorban az idej kedvezőtlen termésre kell utalni, mely különösen vidékünket, melyből e malom szükségletét rendszeresen fedezi, annyira sújtotta, hogy a felörlött buzának tulnyomó részét távolabb vidékről kellett fedezni, a mi természetesen a szokottnál nagyobb fuvardíjjal és költség-

gel járván, az üzem jövedelmezőségét érzékenyen befolyásolta. A rossz termés következtében beállott magas búzaárakból hasznot nem húzhatott, mivel az ovatos üzletelők kizárják a spekulációt és a készletek beszerzésekor már liszt alakjában el voltak adva.

A kedvezőtlen helyzetet még súlyosbította az a körülmény is, hogy az őrlemények árában a magasabb termelési költségeket behozni nem lehetett, a mennyiben az őrlemények árai a magasabb búzaárak arányában nemcsak, hogy nem emelkedtek, de a liszt-fogyasztás olyannyira csökkent, hogy a csekély termés daczára hazai összes malmainknak nagy erőfeszítésbe került, hogy őrleményeiket egyáltalán elhelyezhessék, a mi csak minimális haszon mellett vált lehetségessé. Ezen kedvezőtlen helyzet okozta, hogy az év folyamán az őrleést ismételtelen szüneteltetni kellett, sőt az év vége felé érdekében állónak találta a malom hozzájárulni a hazai malmok azon egyezményéhez, melylyel az őrleési üzem 1898. márczius hó végéig lényegesen megszorított és a malom is üzemének 30%-val való redukcziókat vetette magát alá.

Az 1897. évben őrölt a malom 266,506 m.-máza búzát és rozstot.

A 1897. október 17-én tartott rendkívüli közgyűlés határozatait végrehajtotta az igazgatóság; a kibocsátás alá került 5,250 darab új részvényből 3,250 darabot a losonci gőzmalom és felszerelvényeinek megvételére fordított, 2,000 darabot pedig elhelyezett. A hatvani gőzmalmot bérbe vette és ezuttal azon határozat végrehajtásán fáradozik, hogy az üzleti centralizációt Miskolc központtal életbe léptesse.

A mérleg összeállításánál a legnagyobb szigorral járt el az igazgatóság, hogy az értékesítéskor alapra 22,000 frtot, kétes követelések leírására 8,454 frt 96 krt fordított.

1897. évi üzleti nyereség 65,433 frt 46 kr.,

melyből annak 10%-a 6,543 frt 34 kr., a tartalék gyarapítására további 5,889 frt 01 kr. pedig az igazgatóság és vezérigazgató jutalékbeli díjazására szolgál. Részvényenként osztatékul 10%, vagyis 10 frt állapított meg. A tisztviselők nyugdíjalapjának gyarapítására 2,000 frt, a tisztviselők lakbérének pótlására és remunerációkra 3,300 frt, a fennmaradó 8,126 frt 39 kr. pedig adótartalék alapra vitetik.

A felügyelőbizottság javaslatához képest az igazgatóság jelentése örvendetes tudomásul szolgált és az igazgatóság részére a felmentvény megadatott. Grünfeld Ödön indítványára a gőzmalom nagyérdemű, ügybuzgó, tevékeny vezérigazgatójának Schrecker J. Lipótnak jegyzőkönyvileg nyilvánította bizalmát, elismerését a közgyűlés. Következett az igazgatóság és felügyelőbizottsági tagok választása, mely a következő eredménnyel végződött: Igazgatósági tagok: Báró Vay Béla, Csáthy Szabó István, Hatvany Deutsch Károly, Hatvany Deutsch József, Hevesi Ödön, Királdi Hercz Zsigmond, Lichtenstein József, Soltész Nagy Kálmán, Sztányi Ödön, Tarnay Gyula. Felügyelő bizottsági tagok: Glós Károly, Melczér Géza, Mikuleczky István, Morgenstein Emil, Szathmáry Király Pál.

H I R E K.

Márczius 15. Miskolcson.

Városunk hazafias közönsége a szabadság megszületésének 50-ik évfordulóját lelkesedéssel ünnepli meg.

Az ünneplés keretei nem lesznek ugyan olyan szélesek, miként azt mi óhajtottuk, mert az ünnepet jelző hajnali üdvölvések iránt nem történtek még eddig intézkedések s úgy látjuk, hogy reggel a zenés ébresztő, este pedig a kivilágítás elmarad; közönségünket azonban a szűk keret nem fogja meggátolni abban, hogy hazafiai lelkesedésének az ünnep magasztosságához méltó kifejezést adjon.

ismeri ön a magyar történelmet? Hát nem tudja, hogy V. Ferdinánd császár *április 11-én* szentesítette az 1848-iki törvényeket? Ezt a napot kell megünnepelni, hogy az 1848-ik év nagy eseményeiből Ő felségének fejedelmi ténye domborodjék ki.

Bánffy: Nem lehet Uraim! A magyar-nép április 11-ik napjára nem is emlékezik. De meg merő absurdum annak a törvénynek a szentesítését ünnepelni, a melyik törvény nincs, mert visszavonatot s a mely törvénynek eszméi és elvei általunk — miként parancsolva van — csak az ábrándok országába, az elérhetetlen ideálok sorába tartozónak hirdettetik.

Goluchowszki: Muszáj! Különbén mars hinaus!

Krieghammer: Kehrt euch, mars!

Bánffy: Uraim! Menni nem akarok, mert az a piros bársonyszék! (Áradozva) Oh az a piros bársonyszék általam mily nagy gyönyörűséggel és kellemmel ületik. Isten neki! Ha muszáj, hát muszáj! Ünnepeleink április 11-én.

Goluchowszki: Ugy, ugy kollega! Látja magával lehet okosan beszélni. Ön valóban okos és bölcs férfit. Ilyen miniszterelnöké Magyarországnak még nem volt. Ön igazán méltó arra, hogy halála után fejét a magyar

nemzet taplóramába foglaltassa. (Mindketten vállat veregetik.)

Bánffy: (mosolyogva) Hehehe! Most pedig megyek, Ő felségének jelentést teszek az ünnepről.

Goluchowszki: Szükségtelen. A jelentést majd megtegyük mi. Ön csak menjen és intézkedjék, hogy az ünnep április 11-én minél fényesebb és lelkesebb legyen. Most pedig énekeljük el hárman az ünnepi indulót, amit most ebben a pillatban készítettem.

Goluchowszki
Krieghammer
Bánffy } együtt énekelnek:

Ápril tizenegyediké
Lesz az ünnep, így muszáj!
Kárpátoktól Adriáig
Csak ezt zengje minden száj.
Negyvennyolcz történetéből
Mint tündöklő tiszta fény
Más nem emelkedhetik ki
Csak a fejedelmi tény!

(Ismétléskor összefogódzva táncolnak.)

II. Felvonás.

(*Szín:* A miniszterelnöki palota. Bánffy nagy karos székben ül. Előtte ott állnak sorban a főispánok és a három millióból üzletrészes országgyűlési képviselők.)

Bánffy: Azért hivattalak ide titeket én szelid, engedelmes báranyságaim, hogy az 1848-ki

nagy események jubiláris ünneplése tárgyában értekezzünk. Ti mindnyájan ismeritek a magyar történelmet és így tudjátok, hogy a nemzet háromszáz éves vágyai — miként azt a „Borsodmegyei Lapok“ bölcsen megmondta — az 1848-ki törvények szentesítésével nyertek megvalósulást. V. Ferdinánd király ezeket a törvényeket április 11-én szentesítette. A magyar nemzet ünnepe tehát csakis *április 11-ke lehet* . . .

Főispánok és képviselők (elrémülve): De kegyelmes uram, az nem lehet A nép *márczius 15-én* . . .

Bánffy: Csitt! Ruj! Így akarom! A kinek nem tetszik, sipircz! Mars hinaus! Kehrt euch, mars!

Főispánok és képviselők (ijedten énekelnek):

Ha így akard oh vezér,
A mi eszünk is erre tér,
Ünnep leszen e hazában
A bolondok hónapjában . . .

Bánffy: Ne ezt a csúf nótát énekeljétek fluk! Hanem énekeljétek az ünnepi marsot, a mit ez alkalomra szereztem.

Minányájan (énekelnek):

Ápril tizenegyediké
Lesz az ünnep, így muszáj!
Kárpátoktól Adriáig
Csak ezt zengje minden száj.
Negyvennyolcz történetéből
Mint tündöklő tiszta fény,

A három dalárda együtt való működésének elmaradását fájjalja leginkább a közönség, különösen azóta, mióta megtudta, hogy Budapesten is az ott lévő mintegy 20 dalárda együtténeklése adja meg a nemzeti ünnepély legimpozánsabb részletét. Így történik ez az ország minden városában, a hol több dalárda van. Csak Miskolczon fosztják meg a közönséget attól a lélekemelő, magasztos jelenettől és művészi élvezettől, melynek részese lehetne akkor, a midőn 90—100 dalárdista a „Szabadságdalt” és „Nemzeti zászlót” előadhatná. No, de hát ennek az elmaradásában már nyugodjunk meg. Ha városunk *uri* dalárdája az *egyenlőség és testvériség* nagy eszméjének ünneplésére nem az *iparos elemekből álló* másik két dalárdával, hanem a tanügyi körrel fogott kezét; ez csak a mai kor szellemére mutat, mely a márczius 15-iki magasztos elveket csak a nyelvén, de nem a szívében hordja.

Feledjük el ezt és ünnepeljünk szívünk, lelkünk igaz örömeivel és lelkesedésével. Ne zavarja ünnepünket semmi diszsonáns hang. Az *uri* osztály hadd mulasson a Koronán, az iparos elem pedig ünnepeljen a Seper-szállóban. Ugy sem férne el a közönség egy helyen. Itt Miskolczon nincsen olyan terem, mint Budapesten, a hol 20 dalárda és a főváros közönsége elfér.

Az ev. ref. főgimnáziumban.

A miskolczi ev. ref. főgimnázium lelkes ifjúsága utánzásra méltóan fogja megünnepelni a szólásszabadság félszázados évfordulóját. Délelőtt a Kossuth utczei templomban tartandó isteni tiszteleten részt vesz az egész ifjúság, mely után az új tornacsarnokban a „Kassinczy-kör” tartja meg a maga zártkörű diszülését, hol az ifjúsági énekkar elénekelvén a Hymnust, Jármy József tanár fogja méltatni a nap jelentőségét, utána elszavalják a „Talpra magyar”-t, az ünnepélyt a tanár-elnök záró-beszéde rekeszti be. Este megtartja az ifjúság szokásos fáklyás-menétét, mely az iskola udvaráról 6 órakor kiindulván, az Alsó-Papszer-utczán a Szemere-utca felé, onnan a forgóhídon fel a főutczán, az ember-piaczon, toronyalján át vonul vissza az iskola udvarára, hol Kovács Kálmán, VIII. osztálybeli tanuló tart beszédet az

Más nem emelkedhetik ki,
Csak a fejedelmi tény!

(Ismétléskor összefogódzva tánczolnak.)

III. Felvonás.

(*Szín.* A vármegyeházában a főispán elfog adó terme. A főispán nagy karos székben ül. Előtte ott állnak sorban az összes állami és közigazgatási tisztviselők.)

Főispán: Az 1848-ik év nagy eseményeinek 50-ik évfordulója itt van. Ünnepelni kell. Az ünnep *április 11-én* lesz. Megértették?

Tisztviselők: De . . .

Főispán: Semmi de . . . Így lesz, punktum! A kinek nem tetszik — sipircz! Mars hinaus! Kehrt euch, mars! (A tisztviselők nagy alázatosan kifelé indulnak.)

Főispán: Megálljanak! Meg az ünnepi marsot el kell énekelnünk, melyet ez alkalomra szereztem.

Mindnyájan (énekelnek):

Ápril tizenegyediké
Lesz az ünnep így muszáj!
Kárpátoktól Adriáig
Csak ezt zengje minden száj.
Negyvennyolcz történetéből
Mint tündöklő tiszta fény,
Más nem emelkedhetik ki,
Csak a fejedelmi tény!

(Ismétléskor összefogódzva tánczolnak.)

(Függöny.)

ifjúsághoz és Nagy Ferencz VII. osztálybeli tanuló szavalja el Petőfi „Nemzeti dalát”, a főgimnáziumi énekkar pedig hazafias darab előadásával zárja be az ünnepélyt.

Márczius 15 a vidéken.

Mező-Kövesden.

A magyar szabadság félszázados jubileuma alkalmával, azaz f. évi márczius hó 15-ik napján Mező-Kövesd város hazafias polgársága ünnepélyt rendez.

Az ünnepély sorrendje a következő:

1. Reggel 5 órakor taraczk-lövészek jelzik az ünnepély kezdetét.
2. Délelőtt 10 órakor ünnepélyes szent mise Te Deummal.
3. Délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor gyülekezés a templom-téren, honnan a dalár-egylet induló éneke után 5 órakor a menet — a különböző egyletek zászlóikkal — és zeneszóval kivonul a helybeli sarkertbe, a mező-kövesdi útközvetben elesett s ott eltemetett honvédek sírjához.
4. A temetőben a „három honvéd sírnál” a dalár-egylet által elénekelt „Szózat” után alkalmi költeményt szaval: *Derekassy* István.
5. A dalár-egylet előadja a „Hymnust”, mely után *Hock* János orszgy. képviselő beszédet tart, melynek végzetével a dalár-egylet elénekli az „Inzurgensek indulóját.”
6. Fáklyásmenetben való elvonulás a zászlókkal feldiszitett és kivilágított főutczán végig s vissza a piac-térre.
7. A piac-téren záró-beszéd, tartja: *Schönviszky* László.
8. A dalár-egylet befejező éneke
9. 8 órakor társas-vacsora a „Korona”-vendéglő emeleti nagytermében.

Mező-Csáthon.

A mező-csáthi dalárda a szabadságharcz 50 éves és saját fennállásának 10 éves jubileuma alkalmából f. évi márczius 15-én egyleti zászlójának felavatása mellett hangversenyt és tánczvizgalommal egybekötött ünnepélyt rendez.

Az ünnepély műsora:

1. Reggel 9 órakor isteni tisztelet a dalárda szereplése mellett.
2. Délelőtt 10 órakor a városház előtti köztéren az 1848. márczius 15-iki eseményeknek hazafias méltatása:
  - a) „Hymnus” Erkel Ferencztől, énekl: *a dalárda.*
  - b) „Ünnepi szónoklat” előadja: *Bodolay* István ev. ref. lelkész.
  - c) „Szabadságdal” Huber Károlytól, előadja: *a dalárda.*
  - d) „A dalárda 10 éves fennállásának története” előadja: *Tóth* Elek, a dalárda vezetője.
  - e) „A dalárda zászlójának felavatása” *Gulyás* Benő ev. ref. lelkész imájával és a zászló szögeinek ünnepélyes beverésével.
  - f) „Zászlóavatásra” *Kossovits* Józseftől, előadja: *a dalárda.*
3. Déli 1 órakor bankett a leányiskola termeiben Egy teríték 1 frt 20 kr.
4. Estve 8 órakor a városházán hangverseny a következő műsorról:
  - a) „Harczidal” *Szentirmay* Elemértől, előadja: *a dalárda.*
  - b) „Munkácsi rab” *Jókai* Mórtól, szavalja: *Schuller* Elemér.
  - c) Magyar népdalok” zenekíséret mellett énekl: *Szenczi* Ilona k. a.
  - d) „Monológ”, *Bakfi* Gabányitól, előadja: *Filep* Ilona k. a.
  - e) „Rákóczy induló” *Goll* Jánostól, előadja: *a dalárda.*
  - f) „Tót tánczmeister” *Gabányitól*, előadja: *Zefferovits* Dániel.
  - g) „Nemzeti zászló” *Huber* Károlytól, előadja: *a dalárda.*
5. Estve 7 órakor kivilágítás és fáklyásmenet.

Diósgyőrben.

A diósgyőri ág. h. ev. egyház „Ének- és dalköre” 1848. márcz. 15-ének félszázados emlékére f. 1898. évi márczius hó 13-án a diósgyőri fürdő nagytermében emlékünnepelet rendez, melynek műsora a következő: I. Szabadságdal, előadja a vegyes kar. Népdalok: *Tarna vize*, *Eg a kunyhó*, előadja a női kar. Ünnepi beszéd, előadja *Nemes* Károly körelnök. Nemzeti dal (*Talpra magyar*) előadja a vegyes kar. II. Népdalok: *Már mi nálunk*, *Van neki*, előadja a vegyes kar. Alkalmi költemény, előadja *Kovács* Sámuel karnagy. Népdalok: *Ez a kis lány*, *Hej, te szép szem*, *Eszemadta*, előadja a férfi-kar. *A bajusz*, *Arany Jánostól*, előadja *Handke* Sándor. *Hunyadi induló*, előadja a vegyes kar. III. Hangverseny után táncz. Belépti díj tetszés szerint. A tiszta jövedelem az ez évben építendő templomra fordítatik. Kezdeté 7 órakor.

— **Személyi hir.** *Báró Vay* Béla v. b. t. t., főrendiházi alelnök tegnap Budapestre utazott *báró Vay* Elemér főispán társaságában.

— **Katonai hir.** *Fabini* Lajos kassai hadtestparancsnok tegnap városunkba érkezett az itteni katonai csapatok inspicziálása végett.

— **Megsemmisített lelkészválasztás.** Az *átányi* lelkészválasztás ellen beadott panaszos kérvényt s az annak nyomán megejtett vizsgálat iratait f. hó 8-án, kedden tárgyalta az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye időszaki tanácsa *Tóth* Dániel esperes és *báró Vay* Elemér főispán, e. m. gondnok elnöklete alatt s a három órai tárgyalás után, mely alatt úgy a panaszlott, mint a panaszlók kihallgattattak, meghozta ítéletét, mely a múlt év decz. 12-én *Átányban* megejtett *lelkészválasztást megsemmisíti*, a megválasztott *Bihary* Lajos dolhai lelkészt pályázási jogosultságától megfosztja. Az indokolás szerint e szigorú büntetés alá azért esett a megválasztott, mert — részint a vizsgálati iratokból, részint önvallomásából is — világosan kitűnik, hogy ajánlgatta magát. — hogy párbérelengedést és kevésbitést ígért, s hogy tudomásával mások nagymérvű itatást és vesztegetést vittek véhez. A korteskedésben részt vett egyháztagokat, az ítélet indokolása szerint azért nem büntette a bíróság, mert a községnek különben is eléggé felzavart békéjét nem akarja még inkább felzavarni. Az ítélet ellen *Bihary* és pártja felebbezésüket jelentették be.

— **A ref. női filléregylet** szombatn, márczius 5-én, d.-e. 11 órakor, saját elemi iskolája helyiségében szűkebb körű választmányi ülést tartott, a melyen özv. *Patay* Gyuláné, szül. *Szathmáry* Király Anna elnöklete alatt megjelentek: özv. *Sisáry* Gyuláné, özv. *Szűcs* Sámuelné, *Kiszláz* Ernőné, özv. *Vitányi* Józsefné, *Kun* Kálmánné, *Mikuleczky* Istvánné, *Hidvéghi* Benő, *Kun* Kálmán, *Patay* Sándor és *Tóth* Pál. A *buzgó*, lelkes, áldozatkész elnök, az egyesületnek erre a tanácskozására Budapestről jött le, a hol mint az „Országos Nőképző”-egyesület választmányi tagja, s a *Lorántffy Zsuzsánna*-egyesület rendes tagja, szintén tevékeny részt vesz a nőnevelés fontos kérdéseinél, a vallásos élet mozgalmáiban s a vallásos szellem terjesztésében. De a gyermeki kegyeletos érzés hívta szülőföldjére, márczius 6-án van áldott emlékeztető édes anyja, *Szathmáry* Király Pálné halálának évfordulója, s ilyenkor mindég felkeresi az ősi kastély kertjében nyugvó drága hamvakat. Ebben a kegyeletos érzésben osztozott a filléregylet választmányja, a mikor elhatározta, hogy a nagylelkű alapítójának sírjára most és minden évben koszorút tesz. Özv. *Sisáry* Gyuláné, *Kun* Kálmán és *Tóth* Pál választmányi tagok vasárnap d.-e. csakugyan megjelentek a felső-zsolczi családi sírboltnál, a hol gyönyörű piros és fehér kaméliákkal diszitett nagy, értékes babérkoszorút

helyeztek a koporsóra. A márczius 5-iki választmányi ülés nagyfontossága, az egy-let jövőjére messze kiható tárgyak fölött tanácskozott, s örömmel vette tudomásul a számvizsgáló bizottság február 23-án tartott ülése jelentését, mely szerint az egyesületnek 1898. január 1-én volt a miskolci Takarékpénztárnál elhelyezett betétkönyveken 11,985 frt 65 kr.; a miskolci Hitelintézetnél elhelyezett betétkönyveken 11,362 frt 98 kr.; a miskolci Hitelbanknál elhelyezett betétkönyvében 300 frt. Összesen: 23,628 frt 63 kr. Ha ehhez hozzászámítatik az Urak- és Templom-utcák sarkán lévő ház és telek értéke, úgy majdnem 40,000 frt a vagyon, melylyel a városunk kebelében működő, ez a humánus egyesület rendelkezik. Méltó örömmel és lelkesedéssel adott kijelentést a választmány *Kun Kálmán* pénztárnoka iránt érzett hálájának és köszönetének.

— **Kinevezés.** *Endrődy Géza*, a „Rendőri Lapok” szerkesztőjét, a ki Miskolczon több évig csendőr-főhadnagy volt, Békésvármegye főispánja Gyula város rendőrkapitányává nevezte ki.

— **Eljegyzés.** *Janáky Gyula*, az Első magyar általános biztosító társaság tisztviselője márczius 1-én jegyezte el Hódmező-Vásárhelyen *Fodor Mariska* urhölgyet, a hódmező-vásárhelyi óvoda óvónőjét, *Fodor Sándor* miskolci lakos polgártársunk szép és kedves leányát. Boldogságot kívánunk!

— **Halálozás.** A gőzmalom épületén gyászlobogót lenget a tavaszi enyhe fuvalat. A gyászlobogó a gőzmalom érdemes, ügybuzgó s tevékeny vezérmunkásának elhunytát hirdeti. *Répásy János*, a gőzmalom főmolnára f. hó 7-én hosszas és kínos szenvedés után élte 57, boldog házasságának 18-ik évében örök álmra hunyta le szemét. Az elhunyt éltető eleme, lelke volt a gőzmalomnak. a szorgalom, igyekvés, ügybuzgalom, becsületesség példányképe; családi szentélyének gondos és odaadó öre, szerető férj, jó atya, gyöngéd nagyapja, mindenki által becsült és szeretett barát. Sorvasztó betegsége után bekövetkezett gyászos elhunyt igaz és mély részvétet keltett városunk minden körében. A kiadott gyászjelentés így hangzik: *Özv. Répásy János* ne szül. *Luczák Terézia*, mint neje; leánya *Terézia Bodnár Gyuláné* férjével *Bodnár Gyulával* s gyermekeik *Gyula* és *Ilonával* és a rokonok s jó barátok nevében is, fájdalomtól megtört szívvel tudatják a forrón szeretett férj, kedves jó atya s nagyatyának *Répásy János*, borsod-miskolci gőzmalom főmolnárnak f. hó 7-én délután 1 órakor hosszas szenvedés után, élte 57-ik és boldog házasságának 18-ik évében történt gyászos kimulását. A megboldogultnak pormaradványai f. hó 9-én, szerdán délután fél 4 órakor fognak a borsod-miskolci gőzmalomban levő lakásból a róm. kath. szentegyház szertartásai szerint a mindszei sarkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent-mise-áldozat f. hó 10-én reggel 9 órakor a mindszei róm. kath. templomban fog az Egek urának bemutatattani. Miskolcz, 1898. márczius hó 7. Áldás és béke szeretett haimvaira!

— **Gyászír.** *Id. Sír Ferdinánd*, városunk egykor köztisztviselőben élt polgára és tekintélyes kereskedője szombaton, e hó 5-én, Püspökladányban meghalt. Elhunytáról a veszteség fájdalma által mélyen lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki: *Özv. Sír Ferdinándné* szül. *Gánóczy Anna*; gyermekei: *Magdolna*, férjével *Láng Sándorral*; *Anna* férjével *Rozsnay Károlylyal*; *Mária*, férjével *Venczelly Mihálylyal*; *Nándor*; *József* nejjével *Réllay Emmával*; *Gyula*, nejjével *Potornyai Etellel*; *Imre*; *Lajos*; *László*; számos unokái, dédunokái; és sógorai: *Gánóczy József*, *Flóris* és *Ferencz* a legmélyebb fájdalommal telt szívvel tudatják a páratlan jó férjnek, szerető édes atyának, apósának, nagyatyának, dédanyának és sógornak *Sír Ferdinánd* urnak rövid szenvedés után, életének 78-ik, boldog házasságának 53-ik évében, — a szentségek ajtatos

felvétele után, — folyó hó 5-én este 11 órakor történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványai e hó 8-án délután 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint, a püspökladányi sarkertben örök nyugalomra tétetni. A megboldogult lelki üdvéért az engesztelő szent mise-áldozat e hó 9-én délelőtt 9 órakor fog a püspökladányi róm. kath. templomban a mindenható örök Istennek bemutatattani. Püspökladányban, 1898. márczius hó 5-én. Nyugodjék békével! Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Bimbóhullás.** *Holczér Ferencz*, kir. törvénytudós irodatiszt és családját mély gyász érte. Kedves kis leányuk *Miczi* tegnap délelőtt meghalt. A kiadott gyászjelentés a következő: *Holczér Ferencz* és neje született *Ilinczy Mária*, egy maguk, mint gyermekeik *Aladár*, *Hugó* és *Lajos*, valamint az összes rokonság nevében is mély fájdalommal tudatják szeretett gyermekük, testvérük illetve unokájuk *Holczér Miczi*nek folyó évi márczius hó 8-án délelőtt 11 órakor, életének 4-ik évében, kínos szenvedés után történt gyászos elhunytát. A felejtetetlen halott hült tetemei folyó hó 10-én, délután 4 órakor fognak, az Urak-utca 8. sz. a. gyászszobából a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint a mindszei sarkertbe örök nyugalomra tétetni. Miskolcz, 1898. márczius hó 8. A béke angyala lebegjen felejtetlen porai felett.

— **A „Hitelbank” közgyűlése.** A Borsod-Miskolci Hitelbank XXVIII. évi közgyűlését vasárnap tartotta, melyen a részvényesek 24 en, 287 részvényenyel 238 szavazatot képviselve, jelentek meg. *Melczér Gyula* elnök a gyűlést megnyitván, annak határozatképességét megállapítja és a jegyzőkönyv hitelesítésére *Grünwald Jakab*, *Kubacska István* és *Miskolcay Pál* részvényeseket, a jegyzőkönyv vezetésére dr. *Genesi Samut*, a bank ügyészét kéri fel. A felügyelő bizottság jelentésének felolvasása után a közgyűlés úgy az igazgatóság, mint a felügyelő bizottság jelentését tudomásul vette és a felmentvényt megadta, az indítványozott nyereményfelosztást elfogadta. Ez a következő: a tiszta jövedelem 26218'94 frt. Az osztalék 20 frtban állapított meg. Majd dr. *Rácz József* indítványára a közgyűlés elismerését és köszönetét fejezte ki az igazgatóság iránt az intézet helyes és gondos vezetéséért. Ezek után 4 igazgatósági és 3 felügyelő bizottsági tag választása következett, melynek eredménye a következő: igazgatósági tagokká: *Melczér Gyula*, *Pollák Lajos*, dr. *Rácz György* kilépő tagok és dr. *Molnár Gyula* (uj); felügyelő bizottsági tagokká pedig *L. Farkas Gusztáv*, *Brezovay László* kilépő tagok és dr. *Horváth Bertalan* (uj) választattak meg.

— **Városunk gondos anyái** levelet intéztek szerkesztőségünkhöz, melyben arra kérnek, emeljük föl szavunkat azon intézkedés ellen, hogy a női ipartanműhely a ref. főgymnasium régi épületébe helyeztessék. Miután mi még ezt a tervet nem ismerjük, — a dolog lényegének birálatába nem bocsátkozunk, hanem közöljük azt a levelet, melyet „több gondos anya” aláírással hozzánk beküldtek. A levél így hangzik:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A „Női Ipartanműhely” elhelyezése érdekében fordulunk mi anyánk többen a szerkesztő urhoz. A tanműhelyt ugyanis a volt ref. főgymnasium helyére akarják tenni. Mi kétségbe vagyunk esve leányainkért, hogy őket ott egészen a deáksághoz közel teszik. Avagy a Zöldfára, a lóvásár mellett, egy egészségtelen, rossz levegőjű helyre. Nagyon el vagyunk keseredve; mi többen ajánlanánk a Hungarodon meghagyott, pl. eladó a régi Pály-féle ház, nem lehetne ide tenni? Tanszobák, tanítónői lakások, szolgai lakás elférne itt. Legyen kegyes a tek. szerkesztő ur, s vegye pártfogásába a mi kérelmünket, s vegyék tekintetbe azt a szegény tanítónőt,

a ki a helyszűke miatt egyedül kinlódik leányainkkal,

Miskolcz, 1898. márczius 7.

Több gondos anya

— **Nagy az öröm** a „Barczika”-vasuti állomás közelében levő községek lakói között. Régi vágyukat képezte az, hogy „Barczika”-állomás a rendes teheráru forgalomra is berendezve legyen, hogy ott mindennemű tárgyak föl és leadhatók legyenek. Ez a vágyuk nemsokára teljesülni fog. A miskolci üzletvezetőség kezdeményezése folytán az állomás kibővítésének munkálata e hó elején kezdetét vette. A munkálatokat *Berkovecz József* osztálymérnök vezeti, a munkára pedig *Fischer János* pályafelügyelő ügyel fel. Az építkezési munkálatokat előre láthatólag rövid idő múlva befejezik, akkor azután az állomáson a teheráru forgalmat is berendezik.

— **A malacz tartás** ügyében Miskolcz város rendőrkapitányától a napokban egy szigorú rendelet jelent meg, melynek értelmében az, hogy az I. II-ik építési kerületben a nyári hónapok alatt egy ökönyi malaczot sem szabad tartani. Ez a rendelet, — bár a köztisztviselési szabályzatra támaszkodik — rendkívül sérti a város lakosságának anyagi érdekeit. Városunk lakosságának túlnyomó része csak is úgy ölhet télen sertést, ha azt malacz korában pár forintért megveszi s maga neveli föl, az apró kiadásokat így meg sem érzi, arra pedig egyáltalában nem képes. hogy hizott sertésért 50—60 frtot kiadjon. A legtöbb családnak tehát a létérdeke van e rendelettel megtámadva, a mely rendeletet közegészségi szempontból védelmezni nem lehet. Mert ha a szabályrendelet a nyári hónapokban bármily szűk helyen 10—12 libahizlalását megengedi, akkor nincs semmi értelme annak, hogy az udvar nagyságához képest 1—2 malacz tartása meg ne engedjék. Az az 1—2 malacz nem csinál annyit büzt és rondaságot, mint ugyanannyi számú liba. Igaz, hogy ez ellen a szabályrendelet készítése alkalmával kellett volna óvást emelni; de nálunk a szabályrendeleteket nagy hirtelenséggel, csak úgy suttymóban készítik, úgy, hogy arról a nagy közönség nem is vesz tudomást. Városunk lakossága érdekében kérjük tehát a rendőri hatóságot, hogy ezt a sérelmes rendeletet mielőbb visszavonni sziveskedjék; annyival inkább, miután tudomásunk van arról, hogy a szabályrendelet idevonatkozó szakaszának megváltoztatása iránt a lakosság tömeges aláírással ellátott kérvényt intéz a képviselőtestülethez.

— **Értekezlet.** A miskolci ipartestület tagjai vasárnap értekezletet tartottak, melyen az ipartestület elnökjelölése is megtörtént. Az értekezlet egyhangú lelkesedéssel ujjolag *Karla Bertalan*at, az ipartestület nagyrédmű s tevékeny elnökét, pártunknak lelkes vezérférfit jelölték az elnöki tisztségre.

— **A miskolci ipartestület** betegsegélyző pénztárának igazgatósága e f. hó 11-én pénteken este fél 8 órakor a szokott helyen havi ülést tart. **Tárgysorozat.** 1. A február havi pénztár forgalmi kimutatás. 2. Boros Antal kórházi ápoló ügye. 3. Kellner Emil gyógyszerész nyilatkozata. 4. Rácz Jenő gyógyszerész nyilatkozata. 5. A közgyűlés határidőjének a megállapítása. 6. A közgyűléshez beterjesztendő igazg. jelentés szövegének a tárgyalása. Netán még időközben beérkező beadványok.

— **Vetőmagvak ólomzárólása.** A kassai m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás a folyó év január és február havában alább nevezettek részére arankamentességre a következő mennyiségű és minőségű vetőmagvakat ólomzárólta: *Adriányi* és *Markó* heremagtisztító raktára Kassa, lóhere 130'58, luczerna 2'82, összesen 133'40 métermázsza. *Rockenstein Adolf* Kassa, lóhere 129'60 métermázsza. *Weidlich Pál* Miskolcz, 140'25 mm., *Schwarcz Ede* Miskolcz, lóhere 52'00, luczerna 11'00, összesen 63'00 mm., *Ifj. Kohn Ignác* Miskolcz, lóhere 60'75, luczerna 9'00,

összesen 69'75 métermázsá. Blau testvérek Beregszász, lóhere 30'00 métermázsá. Gróf Zichy Andor Upor, lóhere 7'00 métermázsá. Zárólatott tehát: lóhere 658'68 mm., luczerna 22'82 mm., összesen 681'50 métermázsá. Amint e tudósításból látható, a kassai állami vetőmagvizsgáló állomáson Weidlich Pál, miskolczi kereskedőnek lett a legnagyobb mennyiségű vetőmag (140 métermázsá és 25 kilogram) ólomzáróva.

— **Valódi Stollwerk Chocoladé**, a legjobb Chocoladé 1 szelet 6 kr. Kapható: a *Megay* cukrárszabán és annak fióküzletében Erzsébet tér, a gőzfürdővel szemben. Ugyanott 1 finom dió-torta 1 korona.

— **A gyermekbetegségek keletkezésének** megátolhatása abban rejlik, hogy a gyermek oly edzett és erős ellenálló képességet kifejtő szervezettel bírjon, mely a baj csiráját fejlődni nem engedi. Különféle az ezt célzó gyógyszerkészítmények vannak forgalomban, de általánosan tudott dolog, hogy csak egyetlen szer létezik, mely a hozzá fűzött varakozásnak minden tekintetben megfelel; s e szer a csukamájolaj. A gyermekek a közönséges csukamájolaj bevételeitől undorodnak s ezért nagyon hézagpótló a Zoltán-féle csukamájolaj, melynek sem ize, sem kellemetlen szaga nincs s gyermekek, valamint felnőttek szívesen veszik be. Főraktár: Miskolcson Baruch Gyula, dr. Szabó Gyula, Balog József és Rácz Jenő gyógyszerüzletében és Szabó Béla droguériájában.

Irodalom és művészet.

Színház.

Egy nagy koszoru, meg egy nagy boríték. Történt pedig ez a kis eset — már t. i. az alábbi egy pénteki napon a miskolczi színházban, *Tiszai* Dezső színigazgatása alatt 1898. márczius 4-én, a midőn történetesen *Kövesi* Albert, termékeny bohózat-gyártó, nagyszabású, kolossális és fenomenális életképe, az ismeretes „*Vigécsek*” adódott népdarabjában. Tehát nem is rendes helyárakkal s még hozzá nem is jutalomjátékkal, — így annál érdekesebb a dolog és annival inkább csodálatos is. Mellőzve ezuttal a szellemdus stílusban összeállított énekes bohózatban szerepelt művészek és művésznők játékainak minéműségét, csupán csak a váratlan és meglepő eseményről szólunk, a melynek szereplői: egy nagy koszoru, egy nagy boríték és egy még nagyobb hölgy. Egy nagy koszoru, a mely babérleveléből állott s arany betűs, széles piros szalaggal ékeskedett egy nagy boríték, a melyen öt ökölnagyságu s szintén piros pecsét díszített és nagy hölgy, a ki szintén piros volt a meglepetéstől s a ki nem más, mint *Kissné*, Árpáti Katicza a színtársulat komikája — a jövő Virágvasárnapig. Sajnos, csak a jövő Virágvasárnapig, aztán már nem a miénk. Egy grádussal előbbre lép s itt hagy bennünket, mint annak idejében Szent Pál az oláhokat. No de hát térjünk a dologra. Az egész esemény abból áll, hogy *Kissné* Árpáti Katicza a nevezett estén egy nagy koszorut és egy nagy levélborítékot kapott. Neki tudvalevőleg és előre láthatólag nem lesz az idén jutalomjátéka. Miért, miért nem, annak ő a megmondhatója. A mit nem tudunk, azt nem is állítjuk épügy, miként Abelesz ur. Nos tehát tisztelői ezt a dolgot sehogysem tudták elszívni és hogy kifejezést adjanak rokonszenyűknek és tiszteletüknek, meglepték őt egy babérszörnyűvel és egy pénzes borítékkal, a mi kisebb volt

ugyan amannál, de tartalomra nézve bizonyára nem vala megvetendőbb. — Hát ez igen szép és dicsérendő dolog volt, bárki volt a kezdeményezője, mert *Kissné* egyike a társulat legjobb erőinek, a ki méltán megérdemelte azt, — csupán azt nem értjük, hogy miért volt ez épen pénteken, félrás előadásakor és épen a „*Vigécsek*”-ben, megtéve, a melyben a megjutalmazottnak semmi különleges szerepe nincs? Nem lett volna helyesebb és jogosultabb, ha egy nagyobb szerepének eljátszása alkalmával tétetett volna ez meg? Olyan szerepléskor, a mely mégis méltó lett volna az ünnepeiségre. — Így az egész rögtönözött meglepetés mindenki előtt oly színben tűnt fel, mint tüntetés, — egy gyenge válasz a direktornak a „*Borsod Miskolczi Közlöny*”-ben közzétett cikkére, a melynek úgy látszik, (legalább úgy beszélik) hogy folytatása következik. Hogy mikor és mikép, arról nem szól a krónika.

A másik esemény az, hogy a director megbocsátatatlant vétkeztetett el. A saison végére hagyja a meglepetéseket. Ime, szombaton, a „*Bőregér*” operett előadásában kellett meggyőződünk, hogy a színtársulat bővelkedik lábművészekben is. Van egy ballerínája (*Antalfiné*) és egy ballettánczosa (*Bátori*), kiket eddig az ismeretlenség sűrű leple takart. Hát ez csak megbocsátatatlant? Egyébiránt az előadás kitünően ment. *Tiszainé* sikkesen és jókedvvel játszotta Adélt. *Gallyasi* hasonlóképen Rosalindát. *Staud* fess Orlovsky herczeg volt. *Tiszai*, *Németh*, *Kozma* stb. mind hatásosan és szépen játszottak, de különösen pompás alak volt *Mezei* a *Forsch* börtönőr szerepében. Már megjelenésével élénk derűtséget keltett. Nem volt egyetlen szava, a mely ne találkozott volna hangos kaczagással. Mondanunk sem kell, hogy a második felvonásban az *Antalfiné* és *Bátori* által előadott tréfás cseh polkát zajosan megtapsolták és megismeteltették.

Szombaton, 12-én Planquette kitűnő operettjét, a „*Kornevillei harangok*”-at elevenítik fel. Az előadás egyszersmind a *Kozma* István jutalomjátéka lesz.

Carolus.

Felhívás!

Ő császári és apostoli királyi Felsége 50 éves uralkodásának emlékünnepe alkalmával jubileumi emlék-érmek fognak készíttetni; ennél fogva felhívom mindazokat, a kik az alábbiak értelmében ezen érem viselésére jogosultak, hogy: a folyó hó 15-dik napjáig katonai okmányaikkal a városi katonai ügyosztályban összeírás végett annyival is inkább jelentkezzenek, mert a később jelentkezők érmet kapni nem fognak.

Az emlékéremre igényyel birnak:

1. 1859. évtől 1868. évig a közös hadsereghez besoroztattak s onnan a honvédséghez áthelyeztettek, ha legalább 7 évet egyhuzamban ténylegesen szolgáltak.

2. 1868. év után besorozott, s már védkötelezettségének teljesítése után elbocsátott egyének közül azok, kik a közös hadseregbe besoroztatva ott betöltött két évet ténylegesen szolgáltak, a honvédségbe beosztottak közül pedig, kik 1 éven túl ténylegesen szolgáltak.

3. A már védkötelezettségének teljesítése után a honvédség és csendőrség kötelékéből elbocsátott volt egy évi önkéntesek közül

azok, kik 1 évi tényleges szolgálatokat tényleg teljesítettek.

4. A védkötelezettség leteltével elbocsátott póttartalékosok közül azok, kik tényleges szolgálatok közben valamely jogczim folytán helyeztetek a póttartalékba, ha a közöshadseregbe besorozottaknál ezen áthelyezés 2 tényleges szolgálati év után, a honvédségbe besorozottaknál pedig teljesített 1 tényleges év után történt.

5. Tiszti rangokról nyugdíjilleték megtartása mellett lemondott úgy a közös hadsereg, mint honvédségbeli volt tisztek és hadapródok.

Miskolcz. 1898. márczius hó 4-én.

Lukács, v. r. főkapitány.

Szerkesztői üzenetek.

Győztes. Mindenekelőtt szíves üdvözlét. Köszönettel vettük. Csak minél többet és jobbat.

Ilonka. Homöopathika annyit jelent, hogy hasonlósági gyógyász, dr. Hahnemann rendszere, mely a kór ellen olyan gyógyszert alkalmaz, mi egzség emberben ugyanazt a betegséget idézné elő.

Érdeklődő. Levél ment. A jelzett iratokat még eddig nem kaptuk meg.

A jegygyűrű. Bizony ez csak kísérlet — kisszöny — nagyon, de nagyon kezdetleges kísérlet. Nem sajnálta azt a sok időt, a mit a megírására fordított? Nincs benne semmi újság s az egzségből csak azt látjuk, hogy türethetően tud fogalmazni és hogy szép írása van. Próbálkozzék meg először egyszerűbb témával, az talán inkább sikerülni fog. Kedves soraiért üdvözlét.

Dalok. „Hullanak már a levelek”. — „Csatángol (?) a nyári szellő” stb. — Semmi hangulat nincs bennök, de ha volna is, a verselés silánysága azt is agyonütné. Az egész csak úgy hemzseg az íráshibáktól, meg a fatális, rossz rimektől. Nem közölhetők.

Köszönetnyilvánítás.

A helybeli nyomdatulajdonos és nyomdász uraknak, valamint mindazoknak, kik felejtethetetlen férjemnek f. hó 4-én végbement végtisztességén megjelentek s ez által a gyászoló család iránt meleg részvétüknek kifejezést adtak, fogadják ez uton is hálás köszönetem őszinte kifejezését.

Miskolcz, 1898. márcz. 8.

Özv. Darula Arnoldné.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Ruttkay Menyhért.

104. **Árverési hirdmény.**
vh. 1898. sz.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. trvszék 1897. évi 287. és 288/P. számú végzése következtében dr. Kürcz Jakab ügyvéd által képviselt, Drót József javára, Kovács István és neje ellen 297 frt 49 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 550 frtra becsült ökrök-, tehén- és életnemükből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. jbiróság-nak 4790/P. 1897. számú végzése folytán 297 frt 49 kr. tőkekövetelés, ennek 6 % kamatai és eddig összesen 66 frt 35 krban biróilag már megállapított költségek erejéig alperesnél, Boldván leendő eszközlésére **1898. évi márczius hó 11-ik napjának d.-e. 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Edelényben, 1898. február hó 29-én.

Lévay,

kir. jbirósági végrehajtó.

Különös gondot fordítok menyasszonyi kelengyék rend-
kívüli olcsó összeállítására. Minden kelengyéhez a
koszorút és egy díszes fátyolt ajándékozok.

Megjött!

Megjött!

Megjött!

A n.-érd. közönség szives tudomására hozom, hogy az általam hirdetett, de időközben kifogyott, **valódi szepességi P. P. vászon**

már megérkezett.

400 vég van raktáron, 1 vég ára (23 méter), **3 frt 85 kr.**

Ugyancsak megérkeztek a legújabb angol és francia női ruhakelmék, párisi és lyoni selymek, francia mosó-árak, nagy raktár szepességi és sziléziai vászonnemüekből, kész női és férfi-fehérenemüek, szőnyegek, paplanok és ágyterítők nagy raktára.

A n.-érd. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kitünő tisztelettel:

ROSENBERG MÓR

Miskolcz, Széchenyi-utca 26. (az Erdey Kálmán-féle vaskereskedéssel szemben).

Megjött!

Megjött!

Megjött!

Biztos állással bíró egyéneknek havi vagy heti
részfizetésre jutányos árban szolgálók.
Vidékre mintákat bérmentve kiadók. Nem tetsző
árakat készséggel visszafogadok.

Pályázat templomépítésre.

A diósgyőri ág. hitv. evang. egyház pályázatot hirdet **templomépítésének föld-, kőmives-, vas-, ács- és tetőfedő munkájára.** Építkezési rajz megtekinthető s a vállalkozót kötelező feltételek megtudhatók naponta a délutáni órákban a lelkészi hivatalnál. 5% bánatpénzzel, vagy letétre alkalmas érték-papírral ellátott zárt ajánlatok Fischl József kir. erdész urhoz, mint az építési bizottság elnökéhez, **április hó 2-áig** küldendők be. Pályázó tartozik ajánlatában kijelenteni, hogy a pályázat feltételeit ismeri s azoknak magát alája veti. Az egyház fenntartja magának a jogot, hogy a benyújtott ajánlatok közül szabadon választ, esetleg másként intézkedik.

Diósgyőr, 1898. márczius 4.

Az evang. egyház előljárósága.

Eladó ház.

Miskolczon az Ujvilág-utcában 6/a szám alatti

még 4 évig adómentes

új ház,

melyben két külön lakás, nagy burkolt udvara, egészséges, jó ivóvízzel bíró ásott kutja s egy hold kitünő talaju szántóföldje van,

örökáron eladó.

Értekezhetni a kiadóhivatalban.

11663 sz.
1897. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolezi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kohn Jakab végrehajthatónak, Schwarzcz Emánuel végrehajtást szenvedő elleni 37 frt 53 kr. követelés és járulékai iránti ügyében a miskolezi kir. trvszék területén levő, a parasznai 365. sz. tjkvben † 1. rsz. a. ingatlanra, a B. 3. rsz. a. Frank J. Mór javára bejegyzett visszavásárlási jog érintetlen hagyásával az árverést 600 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1898. évi márczius hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor** Parasznia község házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át a kikiáltott kezéhez letenni.

Kelt Miskolezon, 1897. nov. 29-én.
A kir. trvszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. trvszéki bíró.

A Mauthner-féle

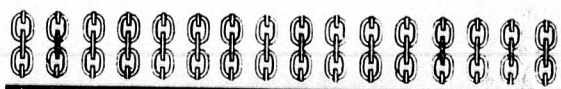
hirneves

konyhakerti és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett **medve-védjeggyel**

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten, Andrassy-út 23. sz. a. létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával s a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Wagner és Szelényi

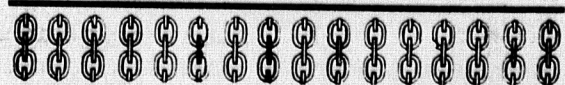
könyvnyomdájában

egy, 3—4 gimnáziumot végzett ifju

fizetéssel

tanulóul

fölvéttetik.

Mauthner-féle magvak.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolság: 16—20 cm.
Talaj minőség: trágyázott.

Ansaatzzeit: und Sep-tember.
Pflanzweite: 16—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

Árverési hirdetés.

Weiszlovits Samu magánzálogintézete (Széchenyi-utca 116. szám, a takarékegyet tőzsomszédságában), közhírré teszi, hogy a nála zálogban lévő és már elévült zálogtárgyak: arany-ékszer, értékpapír és különféle ingóságok

1898. márczius hó 17-én, d.-e. 9 órakor

nyilvános árverésen eladatnak.

Egyszersmind figyelmeztetnek a zálogtulajdonosok, hogy a fenti időpontig zálogtárgyaikat **kiválthatják.**

Üzlettem reggeli 7 órától esti 7 óráig áll nyitva a t. közönség rendelkezésére.

Az üzlet szombaton is nyitva.

Miskolcz, 1898. márcz. 8-án.

Weiszlovits Samu,

magánzálogház-tulajdonos.

Eladó ház.

Alsó-Gordon-utca 106. számú

háza,

melyben jelenleg is két üzlet-helyiség és egy üres háztelek van,

szabad kézből eladó.

Értekezhetni:

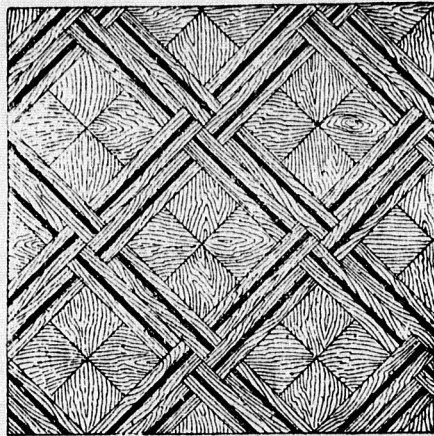
Ferenczy Györgynél

K-Major-utca 1/b. szám alatt.

Genzovits Ödön

első kassai koczkapadló-gyár Kassán, Holló-utca 3. sz.

Ajánlja **amerikai és tábla-parketjait** kitünő minőségű anyagból, továbbá elvállalja helyben és vidéken bármily

épületeknek parketirozását

versenyképes áruk mellett.

Csinos és izléses kivitel!

Mintalappal szívesen szolgál.

LEONHARDI-féle tenták a legjobbak!!

Csakis valódi a feltalálótól

LEONHARDI ÁGOST,

Bodenbach a d. Elbe.

Író-tenták.

Antracén-tenta, kék-fekete

Legf. könnyűtenta, kék-fekete

Alizarin-tenta, zöld-kék-fekete

Gallus-tenta,

Világposta-tenta, } korom-fekete

Legjobb folyó-tenta a könnyűvezetéshez, határtalan tartósság okmányok számára. Szabadalmazott eljárásom szerint készítve.

Másoló-tenták.

Antracén-másoló,

Alizarin író és másoló

Encre violette noire communicative

Violette kettős másoló

Fekete

Fekete világposta "másoló"

kitünően másolódnak, egyszersmind könyvelésre is ajánlatosak.

Non plus ultra másoló, 4-6 másolatot ad. Pontos bankoknak, biztosító intézeteknek és tengerentúli levelezésre.

Bank- és pecsétviasz stb. A bel- és külföldi legtöbb írószerszerkesztésben kaphatók.

Leonhardi-féle

D.R.M.S. NF 12867

Nagy kerékpárraktár a világ leghíresebb kerékpár-gyáraiból.

Van szerencsénk a mélyen tisztelt sportkedvelő hölgyek- és urakkal tudatni, miszerint

folyó hó 15-én a „Korona“ földszinti nagytermében állandó kerékpáriskolát nyitottunk.

A tanítást a legújabb mód szerint, szakképzett tanító teljesíti.

A tanítási díj óránként és személyenként 50 kr.

Tanítási idő naponként délelőtt 11-től 12 óráig, délután 3-tól 5 óráig; egyesek kívánságára azonban külön tanóra is rendelhető.

Felvételi jelentkezéseket központi irodánkban **Széchenyi-utca 18. szám,** vagy a tanórák alatt a kerékpáriskolában **„Korona“-szálloda,** kérünk. A bejelentések posta és telefon útján vagy személyesen is eszközölhetők.

Fáradtságot és költséget nem kimélve, Miskolcz város és Borsodvármegye művelt közönségének egy modern, kényelmes kerékpáriskolát nyújtunk, **a testet edző, egészséges és élvezetes kerékpározás megtanulására.**

Kérjük a mélyen tisztelt sportkedvelő közönséget, méltányolja törekvésünket és szerencsétlenség b. pártfogásával.

Kiváló tisztelettel

SCHWEITZER TESTVÉREK

kerékpárok és varrógépek nagy raktára.

Minden rendszerű varrógépek, családi és ipari használatra.

Kényelmes fizetési feltételek.

Mechanikai kerékpár- és varrógép-javító- és nikkelező-intézet.